

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Panteret, og den samlede Masse, for hvilken der kan udstedes Obligationer, er sat til 20 Mill. Kr., medens Amortisationstiden for Laanene fastsættes til 20 Aar at regne fra Skibets Byggeaar. Der er desuden Bestemmelser om Skibenes Forsikring og om, at Laan kun maa ydes til Nybygninger eller til Køb fra Udlandet af Skibe, der er højst 8 Aar gamle.

Det er Hensigten, at Kassen skal ledes af en Bestyrelse paa 5 Medlemmer, hvoraf de 3 vælges af Garantifondens Indehavere og de 2 henholdsvis af Ministeren for Søfart og Fiskeri og af Finansministeren. Kassens Regnskab skal revideres af to Revisorer, hvoraf den ene skal være statsautoriseret, og Finansministeren skal udnævne den ene af de to Revisorer. Staten har det med Sagen at gøre, at Ministeren faar en Bemyndigelse til, med Tilslutning fra Finansministeren, paa Statens Vegne at garantere for Indløsningen af de af Kassen udstedte Kasseobligationer indenfor det nævnte Beløb af 20 Mill. Kr. Sluttelig findes der Regler om, hvordan man har at forholde sig, hvis Kassen skal opløses, hvis den ikke drives, som den bør, o. s. v.

Enighed er, som nævnt, ikke opnaaet i det andet høje Ting, hvor et Mindretal, selv om det ikke har stemt imod Lovforslaget, dog ikke har kunnet tiltræde det i den foreliggende Skikkelse. Den væsentligste Grund hertil er et Ønske fra Mindretallet om, at Garantifonden skal være fuldt indbetalt, inden Kassen kan træde i Virksomhed. Om dette Spørgsmaal har jeg naturligvis forhandlet med den Kreds af Skibsredere, der i særlig Grad har interesseret sig, og interesseret sig med Penge, i Foretagendet, og det er meddelt mig, at hvis dette vedtages, er det ensbetydende med, at Kassen ikke kan komme i Drift, idet det strider ganske imod de Forudsætninger, hvorunder man har forhandlet og har bragt Sagen til det Resultat, som er naaet. Og da der ikke kan være nogen Glæde ved at faa vedtaget en Lov med Bestemmelser, som de paagældende ikke kan acceptere, har jeg maattet fraraade denne Vedtagelse, hvad jeg har kunnet gøre med den gode Grund, at der ikke i og for sig kan siges at være Trang til denne Millions Indbetaling, al den Stund Kassen ikke skal bruge nogen virkelig Driftskapital, men skal tilsige Laan og skaffe disse Laan ved Udstedelse af Kasseobligationer i Skibe, som efterhaanden bygges eller købes. Det vilde derfor blot være forbundet med Vanskeligheder at faa ad-

ministreret den Million Kroner og formentlig medføre et Tab i Rente, fordi de paagældende Rederier utvivlsomt selv kan nyttiggøre Pengene paa en bedre Maade, end det kan lade sig gøre for denne Kasse, som ikke har Anvendelse for nogen Driftskapital. Under Hensyn til, hvad der saaledes har foreligget, har jeg maattet fraraade Ændringer i Lovforslaget, Ændringer, som altsaa kun vilde have bragt Sagen til at strande, selv om den kunde blive gennemført paa Rigsdagen. Jeg maa altsaa anbefale det høje Landsting at slutte sig til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra Folketinget, og hvori det har vundet Tilslutning hos den Side af Erhvervet, som mener, at det er formaalstjenligt at faa en saadan Kasse tilvejbragt.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at der om denne Sag har været forhandlet for mange Aar siden. Man har tidligere været inde paa at danne en saadan Kasse, uden at det dog er blevet til noget. Tanken har levet videre, og der er i Skibsfartserhvervet en udbredt Mening om, at man ved Hjælp af en saadan Institution vil være i Stand til at gennemføre den Fornyelse og Forbedring og vel tillige til en vis Grad den Forøgelse af Handelsflaaden, som maa siges at være formaalstjenlig baade af økonomiske Grunde, og fordi en forøget Beskæftigelse vilde muliggøres, hvis dansk Skibsfart kunde faa den Forøgelse og Fornyelse, der tilsigtes med Lovforslaget.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Villemoes: Efter at den højtærede Minister har gennemgaaet Lovforslaget, som vi vel ogsaa alle kendte i Forvejen, skal jeg ikke komme ind paa Detailler. Jeg har, kan jeg sige, i mange Aar været af den Opfattelse, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om vi i vort Land kunde faa oprettet en Skibshypotekbank eller -kasse. Jeg bringer derfor gerne den højtærede Minister en Tak for Forslaget. Jeg er vidende om, at man fra Skibsfartens Side meget gerne ser en saadan Institution oprettet. Jeg kan paa dette Omraade tale med af egen Erfaring; jeg har selv for over 20 Aar siden staaet og skullet laane Penge i et Dampskib og maattet henvende mig til Udlandet, da vi ikke havde en saadan Institution herhjemme. Jeg vil tilføje, at jeg kan ikke paa nærværende Tid se, der for Staten skulde være nogen næneværdig Risiko forbundet med at gaa ind i en saadan Opgave. Jeg kan nok se paa Forslaget, og jeg har ogsaa set det ved at følge For-